

SAAJA:

Pirkanmaan maakunnallinen metsäneuvosto
kirjaamo@metsakeskus.fi

VIITE:

2910/09.00/2025
Pirkanmaan metsäohjelmaluonnos 2026–2030

ASIA:

Lausunto Pirkanmaan alueelliseen metsäohjelmaan 2026–2030

LAUSUNNON ANTAJA:

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry
Pyhäjärvenkatu 5 B, 2 krs, 33200 TAMPERE
pirkanmaa@sll.fi

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri kiittää mahdollisuudesta lausua Pirkanmaan alueelliseen metsäohjelmaan 2026–2030. Esitämme seuraavan lausunnon viitaten nähtävillä olevaan metsäohjelmaluonnokseen.

Johdanto

Ilmastonmuutoksen torjunta ja luontokadon pysäyttäminen ovat globaaleja ympäristöhaasteita, joihin Pirkanmaan metsäohjelman tulee vastata selkeästi määritellyin tavoittein ja vastuutahoin. Voimakkaat hakkuut ja lyhyet kiertoaikajaksot ovat johtaneet siihen, että metsät ovat vuonna 2022 toimineet Pirkanmaalla jopa hiilidioksidipäästöjen lähteenä. Erityisen ongelmallisia ovat turvemaidella tehtävät hakkuut, jotka kiihdyttävät maaperäpäästöjä ja heikentävät vesistöjen tilaa. Puuston poistuma ja hakkuutavoitteet ovat ylittäneet kestävä tason, mikä vaarantaa metsien ekologisen toimivuuden. Lisäksi kesäaikaiset hakkuut aiheuttavat merkittävää haittaa pesiville linnuille, edistäen luontokatoa ja heikentäen monimuotoisuutta.

Metsäohjelmassa esitetään ohjelman tärkeimmiksi tavoitteiksi edistää metsien monipuolista ja kestävä käyttöä ja sitä kautta hyvinvointia ja työllisyyttä maakunnassa. Tärkeimpien tavoitteiden joukkoon tulisi nostaa myös luontokadon pysäyttäminen ja ilmastonmuutoksen torjunta. Näihin kahteen haasteeseen ohjelmassa tulisi esittää selkeät ja konkreettiset toimenpiteet sekä niiden seurantamittarit. Lahopuun osuutta tulee lisätä asetettuja tavoitteita nopeammin eikä ohjata lahovikaisia puita polttoon, samalla kantojen nosto tulee lopettaa. Tämän lisäksi jatkuvaa kasvatusta, metsien sekarakenteisuutta ja lehtipuuvaltaisuutta pitää edistää aktiivisesti. Erityistä huomiota tulee edellä mainittujen lisäksi kiinnittää myös ekologisten käytävien huomioimiseen, jotta lajien siirtymistä uusille alueille ei estetä.

Metsät ovat avainasemassa luontokadon torjunnassa: kolmasosa Suomen uhanalaisista lajeista elää metsissä, ja Etelä-Suomen metsäluontotyypeistä 79 % on uhanalaisia. Metsätalous on yleisin uhanalaistumisen syy. Metsäohjelman monimuotoisuustavoitteet jäävät riittämättömiksi ilman konkreettisia toimenpiteitä ja seuranta. Ohjelmassa ei myöskään riittävästi huomioida maakunnan monimuotoisuuden ydinalueita, eikä EU:n ennallistamisasetusta tuoda esiin osana tavoitteita. Ohjelmalta puuttuu kunnianhimo ekologisten ongelmien ratkaisemiseksi, ja esitetyt toimenpiteet sekä seuranta jäävät liian yleiselle tasolle.

2.4 Pirkanmaan tilannekuva

Pirkanmaan tilannekuvaksi kerrotaan metsäohjelmassa, että metsäsektorin merkittävimmät lähivuosien uudet kasvumahdollisuudet arvioidaan olevan perinteisten sellun, kartongin, pehmo- ja tiivispaperien sekä sahatavaran ja vanerin lisäksi sadoissa, uuden polven biotuotteissa sekä puurakentamisessa. Metsäohjelmassa tulee ottaa huomioon myös tulevaisuuden kasvumahdollisuudet, joita erilaiset ekosysteemipalvelut voivat tarjota. Ekosysteemipalveluita ovat mm. hiilensidontaa, veden puhdistumista, eroosion torjuntaa, pölytystä ja virkistyskäyttöä. Näiden palveluiden huomioiminen metsäsektorilla tukee luonnon monimuotoisuuden säilymistä, auttaa ilmastonmuutoksen hillinnässä ja parantaa metsien kykyä sopeutua muuttuviin olosuhteisiin. Metsien biologinen monimuotoisuus on myös edellytys uusille innovaatioille, kuten metsäkasvien hyödyntämiselle lääke- ja terveysteknologiassa. Samalla se tuo myös taloudellista ja yhteiskunnallista hyötyä esimerkiksi virkistyskäytön ja matkailun kautta, vähentää metsätalouden riskejä ja mahdollistaa kestävämmän päätöksenteon, jossa ekologiset, sosiaaliset ja taloudelliset näkökulmat ovat tasapainossa.

Metsien pinta-ala ja hakkuumahdollisuudet

Luonnonvarakeskuksen ylläpitämistä tilastoista selviää, että esimerkiksi vuosina 2015–2024 vuotuinen hakkuukertymä Pirkanmaalla on ollut keskimäärin 5,4 miljoonaa kuutiometriä ja metsien vuotuinen puuston poistuma on keskimäärin ollut lähes 6,4 miljoonaa kuutiometriä. Samaan aikaan puuta on kasvanut vuosittain keskimäärin noin 6,6 miljoonaa kuutiometriä. Tämä tarkoittaa sitä, että puustoa poistuu lähes yhtä paljon kuin kasvaa. Vuonna 2024 hakkuut nousivat Pirkanmaalla arvioituja mahdollisuuksia suuremmiksi.

Metsäohjelmassa todetaan myös, että vuosien 2019–2024 keskimääräinen hakkuukertymä on ylittänyt suurimman kestäväan aines- ja energiapuun hakkuumäärän. Luonnonvarakeskuksen arvion mukaan Pirkanmaan hakkuukertymä on ollut tällä ajanjaksolla 104 % kestävästä tasosta. Tätä ei voi pitää merkityksettömänä niin kuin metsäohjelmassa todetaan, vaan huolestuttavana suuntauksena hakkuumäärien muutoinkin ollessa liian suuret luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi ja sen parantamiseksi.

Hakkuumäärien vaikutus lajistoon

Tällä hetkellä ylläpidettävillä hakkuumäärillä vanhat metsät katoavat, ekologiset käytävät pirstoutuvat ja lahopuu vähenee. Tämä kehitys heikentää erityisesti vanhoihin metsiin ja lahopuuhun erikoistuneiden lajien elinmahdollisuuksia. Monet uhanalaiset lajit, kuten tietyt käävät, sammalet ja kolopesijälinnut, ovat riippuvaisia jatkuvuudeltaan rikkumattomista metsäympäristöistä. Kestää vuosikymmeniä tai jopa vuosisatoja ennen kuin uusi metsä saavuttaa saman ekologisen arvon kuin vanha metsä. On myös mahdollista, että se ei koskaan saavuta alkuperäisen metsän monimuotoisuutta. Elinympäristöjen nopea muutos voi johtaa siihen, että monet lajit eivät ehdi sopeutua, mikä lisää sukupuuton riskiä ja köyhdyttää ekosysteemien rakennetta ja toimintaa.

Hakkuumäärien vaikutus ilmastoon

ELY-keskuksen mukaan Pirkanmaan metsät ovat myös vuonna 2022 muuttuneet hiilinielujen sijaan päästölähteiksi suurten hakkuumäärien seurauksena. Tämän lisäksi ELY-keskuksen mukaan skenaarioiden perusteella maakunnallinen hiilinielutilanne ei ole suurten hakkuumäärien takia vahvistumassa vuoteen 2050 mennessä, jos metsänhoitotoimenpiteitä ei lisätä voimakkaasti ja hakkuumääriä puolestaan vähennetä nykyisestä tasosta.

Ilmastonmuutoksen torjunnan ja siihen sopeutumisen näkökulmasta suuria hakkuumääriä ei voidakaan pitää perusteltuina. Vaikka nuoret metsät sitovat hiiltä kasvunsa kautta, niiden ilmastohyöty voi jäädä rajalliseksi, jos maaperä päästää hiiltä esimerkiksi ojituksen tai hakkuun seurauksena. Vanhat ja monimuotoiset metsät sisältävät merkittäviä hiilivarastoja sekä puustossa että maaperässä, ja ne ovat ekologisesti kestävämpiä. Ne sitovat hiiltä tehokkaammin ja vakaammin, erityisesti silloin kun ne koostuvat eri-ikäisestä puustosta, useista puulajeista ja sisältävät runsaasti lahopuuta. Lyhyet kiertoaikajaksot ja toistuvat hakkuut heikentävät metsien kykyä toimia pitkäaikaisina hiilinieluinä.

LUKEN hakkuukertymä laskentamalli

Suurin ylläpidettävä hakkuukertymä on LUKEN toteuttama laskentamalli, jonka tulosten pohjalta Pirkanmaankin metsien hakkuumäärät päätetään. Laskelmien taustaoletuksiin kuuluu, että metsiä hoidetaan vain jaksollisin, päätehakkuut sisältävin metsänhoitomenetelmin. Kuitenkin metsäohjelmaluonnoksessakin todetaan, että Pirkanmaallakin laajasti käytetyt suometsien päätehakkuut on saatava kuriin.

Laskentamallin taustaoletuksissa ei huomioida Suomen EU-sitoumuksia metsien hiilinielun suhteen, sekä puiden kasvun tason oletetaan pysyvän 30 vuoden keskimääräisellä tasolla, mistä ei ääreistyvissä ilmasto-olosuhteissa ole takuita. Hakkuukertymämallissa ei oteta huomioon suojeltavien metsien määrän väistämätöntä lisääntymistarvetta; Suomi on sitoutunut biodiversiteettistrategian mukaan suojelemaan kaikki vanhat metsät vuoteen 2030 mennessä. Metsäohjelmassa ei mainita EU:n ennallistamisasetusta lainkaan, mikä

Lausunto 15.10.2025

on vakava puute. Ennallistamisasetuksen veloitteet, tavoitteet ja konkreettiset toimenpiteet sekä aikataulu ennallistamistoimenpiteille on kirjattava osaksi metsäohjelmaa, sillä kyseessä on juridisesti sitova säädös, joka velvoittaa myös Pirkanmaata. Asiantuntijaelin Luontopaneeli esittää ennallistamisasetuksen metsiensuojelutavoitteen tulkitsemista maakuntakohtaisesti. Tämä tarkoittaisi, että jokaisen maakunnan tulisi suojella 10 prosenttia omista metsistään luontokadon pysäyttämiseksi. EU:n biodiversiteettistrategian mukainen 30 prosentin suojelutavoite vuoteen 2030 mennessä edellyttää välittömiä, määrätietoisia ja konkreettisia toimia jo tälle ohjelmakaudelle.

LUKEN laskentamalli ei huomioi myöskään hakkuiden sosiaalisia vaikutuksia millään tavoin. Laskelmista vastaava erikoistutkija Hannu Hirvelä korostaakin, että laaditut arviot eivät ole toteutettaviksi tarkoitettuja hakkuutavoitteita. Pirkanmaalla suurimmat ylläpidettävät hakkuukertymämäärätkin ovat kuitenkin LUKEn mukaan vuodesta toiseen ylitetty. Onkin aiheellista kysyä, onko kyseinen laskentamalli ajanmukainen työkalu tai viitekehys Pirkanmaan metsien käytön suunnitteluun.

<https://www.luke.fi/fi/documents/alueellinen-metsaohjelma-hakkuumahdollisuudet-pirkanmaa>

Ekologiset verkostot

Pirkanmaan ekologinen verkosto -julkaisussa (Pirkanmaan liitto, 2014, [Ekologisen verkoston LUONNOS 22.10.2014.pdf](#)) todetaan seuraavaa: Pirkanmaan ekologinen verkosto on keskeinen luonnon monimuotoisuuden turvaamisessa. Se koostuu luonnon ydinalueista ja niitä yhdistävistä ekologisista yhteyksistä, jotka mahdollistavat eliölajien liikkumisen ja leviämisen. Verkosto ehkäisee elinympäristöjen pirstoutumista ja tukee ekosysteemien toimivuutta. Se ulottuu yli maakuntarajojen ja huomioi myös naapurialueiden luonnon kannalta tärkeät kohteet. Luonnon ydinalueet, kuten suojelualueet ja uhanalaisten lajien elinympäristöt, muodostavat verkoston perustan. Näitä täydentävät ekosysteemipalvelujen kannalta merkittävät maa- ja metsätalousalueet, jotka tukevat sekä luonnon monimuotoisuutta että virkistyskäyttöä. Ekologiset yhteydet, kuten viheryhteydet ja askelkiviketjut, yhdistävät ydinalueita ja mahdollistavat lajien liikkumisen. Näiden yhteyksien säilyttäminen on erityisen tärkeää kasvupaineen alla olevilla alueilla. Ekologinen verkosto on huomioitava maakuntakaavoituksessa ja muussa alueidenkäytön suunnittelussa, sillä sen säilyttäminen on myös valtakunnallinen tavoite.

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri korostaa, että Pirkanmaan liiton selvitys ekologisista käytävistä tulee huomioida metsäsuunnittelussa. Erityisesti suojelualueiden merkitys lajiston askelkivinä edellyttää niiden huomioimista sekä ympäröivän alueen käsittelyssä että osana maakunnallista ekologista verkostoa.

Suojelu

Metsäohjelmaluonnoksessa kerrotaan, että Pirkanmaalla on tiukasti suojeltuja alueita yhteensä 3,4 % metsämaan ja 3,9 % metsä- ja kitumaan alasta. Yhteensä suojellun metsämaan osuus on 4,1 % ja metsä- ja kitumaan osuus 4,7 % pinta-alasta.

Vuonna 2020 EU-maat hyväksyivät biodiversiteettistrategian, jonka tavoitteena on pysäyttää luontokato ja kääntää luonnon monimuotoisuuden kehitys myönteiseksi vuoteen 2030 mennessä. Strategian mukaan jäsenmaiden tulee edistää vuoteen 2030 mennessä 30 % suojelupinta-alan tavoitetta ja 10 % tiukan suojelun tavoitetta. Vanhojen ja luonnontilaisten metsien tulee sisältyä tiukan suojelun tavoitteeseen. Lisäksi jäsenmaiden tulee ylläpitää ja parantaa uhanalaisten lajien ja luontotyyppien suojelutasoa ja pysäyttää vaarantuneiden luonto- ja lintudirektiivilajien ja luontotyyppien heikkeneminen.

Pirkanmaan metsien suojeluprosentit ovat siis kaukana siitä, mitä EU:n biodiversiteettistrategia edellyttää. Metsäohjelmaan tulee lisätä selkeät tavoitteet siitä, mitä toimenpiteitä tehdään uusien luonnonsuojelualueiden perustamiseksi, kuinka paljon ne lisäävät suojelupinta-alaa ja millainen ekologinen kytkettyvyys niillä on muihin suojelualueisiin. Pelkästään Metso-ohjelman avulla suojelutavoitteisiin ei tulla pääsemään.

Suojelussa tulee ottaa huomioon myös uudet kesähakkuurajoitukset. EU:n tuomioistuimen elokuussa 2025 antama [päätös \(C-784/23\)](#) asettaa uudet, selkeät reunaehdot kesähakkuille. Päätös velvoittaa tulkitsemaan lintudirektiiviä aiempaa tiukemmin: hakkuut pesimäaikana ovat kiellettyjä alueilla, joilla tieteellisesti voidaan osoittaa lintujen pesintää, riippumatta siitä ovatko lajit uhanalaisia. Pirkanmaan metsäohjelman tulee ottaa tämä oikeuskäytännön muutos huomioon ja sisältää konkreettiset toimenpiteet kesähakkuiden rajoittamiseksi. Pelkkä viittaus vapaaehtoiseen suositukseen ei ole enää EU-oikeuden mukainen lähestymistapa. Ohjelmaan tulee kirjata ajallinen pesimärauha, velvoite pesimätiheyden selvittämiseen ennen hakkuuta, selkeät kriteerit poikkeuksille sekä toimivat seuranta- ja valvontakeinot.

Luonnonsuojelulain tulkintaa on päivitettävä vastaamaan EU-tuomioistuimen linjaa, ja metsäohjelma on keskeinen väline tämän toimeenpanemiseksi alueellisesti. Kyse on paitsi oikeudellisesta veloitteesta myös mahdollisuudesta pysäyttää vuosittainen linnunpesien laajamittainen tuhoaminen Suomen metsissä.

4 Päämäärä 1: Metsät ovat aktiivisessa, kestävässä ja monipuolisessa käytössä

4.3 Toimenpide: Maaperäpäästöt kuriin ja hiilinielut kuntoon -hanke

Päättehakuut ja soiden kunnostusojitukset rehevöittävät vesistöjä, mikä heikentää niiden ekologista tilaa ja vaikuttaa haitallisesti vesiluonnon monimuotoisuuteen. Koska Pirkanmaan eteläosissa vesistöjen tila on jo nyt pääosin tyydyttävä ja osa pienvesistöistä

jopa välttävissä kunnossa, tulisi metsänhoidossa siirtyä käytäntöihin, jotka vähentävät ravinnekuormitusta ja tukevat vesiekosysteemien palautumista. Luonnonsuojelun näkökulmasta tämä tarkoittaa esimerkiksi suojavyöhykkeiden jättämistä vesistöjen ympärille, ojitusten välttämistä herkissä kohteissa sekä jatkuvapeitteisen metsänkasvatuksen suosimista. Metsänhoidon ja luonnonsuojelun yhteensovittaminen on keskeistä, jotta voidaan turvata sekä metsien että vesistöjen ekosysteemipalvelut ja monimuotoisuus pitkällä aikavälillä.

Vuonna 2024 astui voimaan EU:n ennallistamisasetus, jonka tavoitteena on parantaa luonnontilaa laajasti eri ympäristöissä. Tämä ei tarkoita pelkkää suojelua vaan lisäksi myös tapoja vahvistaa luonnonarvoja. Toimenpiteiden on katettava vuoteen 2050 mennessä vähintään 20 % kaikista ennallistamisen tarpeessa olevista ekosysteemeistä EU:n maa- ja merialueilla. Suomen tulee valmistella elokuuhun 2026 mennessä oma ennallistamissuunnitelmansa esitettäväksi EU-komissiolle.

Metsäohjelmassa tulee ottaa huomioon myös EU:n ilmastotavoitteet. Esimerkiksi LULUCF-asetus velvoittaa jäsenmaita varmistamaan, että metsien ja muun maankäytön päästöt kompensoidaan vastaavalla määrällä hiilidioksidipäästöjä ("no-debit rule") vuosina 2021–2030.

5 Päämäärä 2: Vahvistamme metsien elinvoimaisuutta, monimuotoisuutta ja sopeutumiskykyä

5.1 Toimenpide: Vauhtia talousmetsien luonnonhoitoon -hanke.

Toimenpiteen 5.1 tavoitteena on lisätä luonnonhoitoa talousmetsissä, mutta sen rinnalla on tärkeää huomioida myös EU:n ennallistamisasetuksen vaatimukset sekä ekologisten käytävien merkitys. Erityisesti tulisi huomioida Pirkanmaan kahden kansallispuiston, Seitsemisen ja Helvetinjärven, välissä olevien suojelualueiden ekologinen kytkettyvyys.

EU:n ennallistamisasetuksessa metsien ja suoluonnon ennallistaminen nähdään keskeisenä keinona luonnon monimuotoisuuden palauttamiseksi ja ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi. Metsäluonnon osalta tavoitteena on parantaa luonnon tilaa esimerkiksi lisäämällä lahoppuuta, edistämällä jatkuvapeitteistä kasvatusta ja seuraamalla indikaattoreita kuten metsälintujen esiintymistä.

Suoluonnon ennallistaminen, kuten ojien tukkiminen ja turvealueiden vettäminen, vähentää vesistöjen ravinnekuormitusta ja maaperäpäästöjä. Ennallistamistoimia tulee tehdä vuoteen 2030 mennessä vähintään 20 %:lla EU:n maa- ja merialueista, ja vuoteen 2050 mennessä kaikilla ennallistamisen tarpeessa olevilla alueilla. Ekologisten verkostojen merkitys korostuu, sillä ne yhdistävät elinympäristöjä ja mahdollistavat lajien liikkumisen, lisääntymisen ja sopeutumisen muuttuviin olosuhteisiin. Ilman toimivia ekologisia yhteyksiä

ennallistamisen vaikutukset jäävät paikallisiksi, eikä monimuotoisuuden palauttaminen onnistu laajassa mittakaavassa.

Metsäohjelmassa voitaisiin ottaa kantaa myös suojakaistojen leveyteen ja suositella niiden olevan kaikissa metsähakkuissa vähintään FSC-sertifikaatin tasolla. FSC-sertifioidussa metsätaloudessa vesistöjen ja pienvesien varsille on jätettävä luonnontilaisen kaltaisia suojakaistoja, joilla ei tehdä hakkuita, maanmuokkausta tai muita metsätaloustoimia. Kaistojen tulee olla riittävän leveitä turvaamaan vesiekosysteemien tila, estämään ravinteiden ja kiintoaineksen valumia sekä säilyttämään lajiston elinympäristöt. Leveys määräytyy paikallisten olosuhteiden, kuten maaston kaltevuuden ja vesistön herkkyyden mukaan. Käytännössä tämä tarkoittaa, että suojavyöhykkeet ovat usein vähintään 15–30 metriä leveitä.

Suojakaistoja voisi vesistöjen lisäksi suositella jätettäväksi, kun tehdään hakkuita suojelualueiden ja muiden herkkien alueiden vieressä.

Lisäksi ohjelmaluonnoksessa tulee lukijalle avata kohta: *Perustetaan monitavoitteisen metsänhoidon mallialueet ja koulutuskohteet Pirkanmaalle*. Eli mitä ovat konkreettisesti nämä monitavoitteiset metsänhoidon mallialueet?

5.2 Toimenpide: Metso ohjelma tutuksi toimijoille –hanke

Toimenpiteen 5.2 tavoitteita voidaan pitää hyvinä ja kannatettavina. Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri haluaa listaan kuitenkin yhden lisäyksen: Metso-ohjelman kohteisiin tulisi sisällyttää maakunnan raakkujokien rantametsät, sillä ne ovat lajistollisesti erityisen arvokkaita kohteita.

5.3 Toimenpide: Priodiversity life -hankkeen ja Lumo-ohjelman maakunnallinen toteutus

Toimenpiteessä 5.3. listataan kannatettavia tavoitteita, joiden avulla tunnistetaan ja huomioidaan alueelliset luonnon ominaispiirteet ja luontotiedon lisäämisen sekä käytäntöön viemisen. Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ehdottaa tähän kohtaa lisättäväksi vielä seuraavaa:

Maakuntakaavaan tulee lisätä monimuotoisuuden ydinalueet, jotka maakuntaan on vahvistettu ja ne tulee huomioida myös metsäohjelmassa 2026-2030. Samoin tulee toimia neljän vahvistetun Helmi-keskittymäalueen kanssa, jotka ovat Vanajaveden seutu, Sata-Pirkan harjut, Pohjois-Pirkanmaan suot ja Harjunvuoren-Viitapohjan alue.

6 Päämäärä 3: Rakennamme kilpailukykyistä toimintaympäristöä uudistuvalla ja vastuullisella metsäalalla sekä vahvistamme tiedolla johtamista ja osaamista metsäalalla

6.3 Metsätilarakenteen ja maankäytön kehittäminen -hanke

Tavoitteissa mainitaan:

- *Rajoittamisen sijaan kaavoitus mahdollistaa metsä- ja biotalouden harjoittamisen.*
- *Sujuvoitetaan kaavoitus- ja maisematyölupamenettelyä yleiskaavojen kaavamääräyksiin enemmän suositusluontoisia ja vapaaehtoisia ohjeistuksia.*

Kaavoituksella on alueidenkäyttölain mukaan omaa roolinsa. Kyse ei ole metsätaloudellisen toiminnan vaikeuttamisesta, vaan esim. kaava-alueiden taajamien vihervyöhykkeiden kehittämisestä ja turvaamisesta. Kyse voi olla myös metsänomistajan eduista ja oikeusturvasta. Kohtia tulisi poistaa, koska kyse on maankäyttöä ohjaavista yhdyskuntarakenteeseen liittyvistä erillislaeista, jotka eivät kuulu metsäohjelman aihepiiriin.

Yhteenveto

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piirin keskeiset huomiot ja esitykset metsäohjelmaan:

- Nostetaan luontokadon torjunta ja ilmastotavoitteet yhdeksi ohjelman keskeiseksi tavoitteeksi.
- Käytetään metsienkäytön suunnittelussa apuna Pirkanmaan liiton selvitystä Pirkanmaan ekologista käytävistä.
- Vähennetään hakkuumääriä, erityisesti turvemaidilla; pidennetään kiertoaikoja ja suojellaan vanhoja metsiä.
- Rajoitetaan kesähakkuuta EU-tuomioistuimen päätöksen mukaisesti: ajallinen pesimärauha, selvitysvelvoite ja valvonta.
- Lisätään lahoppuuta, lopetetaan kantojen nosto ja vältetään lahoppuun polttokäyttö.
- Edistetään jatkuvapeitteistä kasvatusta, metsien sekarakenteisuutta ja lehtipuuvaltaisuutta.
- Määritetään suositus riittävän leveistä suojakaistoista vesistöihin ja suojelualueisiin.
- Vahvistetaan ekologisista käytäviä kansallispuistojen ja suojelualueiden välillä.
- Perustetaan uusia suojelualueita ja asetetaan määrälliset tavoitteet suojelupinta-alan kasvattamiseksi.
- Toteutetaan EU:n ennallistamistavoitteet konkreettisin toimin ja aikatauluihin.
- Otetaan ekosysteemipalvelut osaksi metsien suunnittelua ja taloudellista arviointia.
- Vahvistetaan metsien hiilinieluja metsänhoidolla, ojitusten välttämällä ja metsityksellä.

Lausunto 15.10.2025

- Parannetaan hiilinielujen mittauksen laatua: riippumaton seuranta, avoin raportointi ja vertailukelpoiset menetelmät.

Pirkanmaalla 15.10.2025

Antti Virnes
Puheenjohtaja
Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry.

Sari Hämäläinen
Järjestösihteeri
Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry.